

pinzell

L'el·lipsi com a narrativa

Júlia Rodríguez-Arias Honorato

Artista

julia.rarias.ho@outlook.es

➤ JOAN VILA

Júlia Rodríguez-Arias és l'artista revelació del moment. Va estudiar a Barcelona el grau de Belles Arts (2011-2015) i es va especialitzar en artteràpia. El darrer any ha guanyat el Premi Internacional de Dibuix Fundació Ynglada-Guillot 2023 i el segon Premi de pintura Renart 2024 de l'Associació Antic Gremi de Revenedors, 1447. També ha il·lustrat el llibre *Arrels de la Nit*, de Joan Buixeda.

«No hi ha orenetes en el cel», explora el tema de les orenetes de Barcelona. Com és sabut, l'ocell arriba amb la calor i fuig amb el fred. Rodríguez l'aborda des d'un punt de vista alhora senzill i complex.

La composició és extremadament realista. El quadre s'inspira en el poema d'Emily Dickinson «Morir no és el que ens fa mal». Els versos exploren la idea de l'ocell que no emigra, sinó que a l'hivern ha de compartir les misèries del fred amb els humans.

Per quin motiu, quan Rodríguez parla de Barcelona, ho fa així? De ben segur

que per entendre la ciutat tal com és. Una ciutat on qui podia —les orenetes— n'ha pogut marxar i emigrar a un lloc on no ha de compartir misèries. Un lloc lluny del frec de la massificació i del fum de cotxes que van on et pot portar el metro. Una ciutat que només és habitada per aquells que no en poden volar més lluny. On van els que no en poden marxar?

El cel blau sense res, l'ocell volant sense rumb, ens mostren aquest misteri, el misteri de la direcció de la vida. Què ens impedeix emigrar? Què ens fa quedar? Per quin motiu vivim entre la massificació i la contaminació, quan fora —fora del quadre també— és on hi ha la vida i la joia?

Júlia Rodríguez, amb «No hi ha orenetes en el cel», ens fa pessigolles al cervell en fer-nos preguntes incòmodes. Però també intel·ligents. En un món com el nostre, menjat per preguntes segurament crasses, de vegades val la pena submergir-se en un quadre com aquest, senzill en la forma i complex en el fonament. Un quadre que ens ofereix el plaer de presentar l'el·lipsi com un element narratiu. ■

